

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 21718/2022
26.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Јелене Ивановић и Гордане Цакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Драган Лазаревић и Слађана Милетић, адвокати из ..., против тужених Републике Србије, чији је заступник Државно правобранилаштво – Одељење у Крагујевцу и ЈП „Путеви Србије“, Београд, ради накнаде, одлучујући о ревизији туженог ЈП „Путеви Србије“, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 494/2021 од 26.04.2022. године, у седници већа одржаној 26.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог ЈП „Путеви Србије“, Београд изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 494/2021 од 26.04.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ЈП „Путеви Србије“, Београд изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 494/2021 од 26.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 4069/17 од 26.07.2018. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезани тужени да тужиоцу као сувласнику са уделом од 22/91124 на непокретности означеној као кп.бр. .. „ББ“, површине од 9.11.24 ха, уписане у ЛН бр. .. КО Крагујевац 3, с тим што удео тужиоца у овој непокретности има површину од 0.00.22 ха, који је ушао у састав означене парцеле од непокретности означене по старом премери као кп. бр. .. КО ... и утопио се у новоформирану кп. бр. .. у КО Крагујевац 3, с тим што овај „утопљени део“ почиње од тачке 1, која представља тремећу кп. бр. ..., .. и .., све у КО Крагујевац 3 и протеже се у мерама и границама ближе наведеним у овом ставу изреке, солидарно исплате накнаду за бесправно одузето земљиште у износу од 44.000,00 динара са законском затезном каматом од 26.07.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је део тужбеног захтева за разлику од траженог до досуђеног на име законске затезне камате на досуђени износ од 44.000,00 динара за период од 25.11.2017. године до 26.07.2018. године као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 69.760,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 494/2021 од 26.04.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе тужених и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени ЈП „Путеви Србије“ Београд је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о ком је одлучено побијаном одлуком је исплата накнаде за фактички изузето земљиште. Приликом одлучивања о пасивној легитимацији туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, побијаном одлуком је усвојен тужбени захтев и тужени су солидарно обавезани да тужиоцу плате накнаду, уз примену материјалног права које не одступа од примене права израженог у одлукама Врховног касационог суда, заснованих на чињеничном стању као у овој правној ствари. Имајући ово у виду, произилази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари тужба је поднета 17.08.2017. године, а вредност предмета спора је 44.400,00 динара. Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд није дозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Марина Милановић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**